

i sempre hi ha indicacions a les cruïlles. Tots els camins tenen nom i la informació està disponible a les oficines que hi ha a les entrades dels Parcs. En aquest aspecte són un model d'organització. Les rutes indicades estan pensades per a totes les edats i les condicions físiques, des de caminades de pocs minuts fins a travesses. Generalment estan pensats amb el cap, i amb un motiu natural com travessar un bosc d'un tipus determinat d'arbres, unes formes de roques, visita de llacs, o pujar pics concrets. I sempre amb una explicació exhaustiva de les característiques de la caminada a través d'uns butlletins que solen tenir dues o tres planes, i que inclouen el mapa corresponent.

A part de diverses caminades menors fetes durant els quatre dies que vàrem dedicar a les *Snowy Mountains* —entre el 5 i el 8 de març de 1994— volíem aprofitar per pujar a la muntanya més alta del continent. La nostra caminada cap al Mt. Kosciusko, comença al poble de Thredbo, amb una combinació dels camins anomenats *Merrits Nature Track* i *Kosciusko walk*. El primer tros, el *Merrit Naturee*, surt del mateix poble de Thredbo a 1.350 metres d'alçada, tot pujant per entre un bosc d'eucaliptus i clarianes d'herbes altes. La pujada és bastant pendent i el camí fa força giragonges per disminuir el pendent real; de tota manera el terreny fa de bon caminar. El dia era assolellat i el vent no bufava massa fort. Tot i així, i seguint els consells del Parc portàvem els anoracs i els jerseis per si de cas es presentava qualsevol canvi sobtat de temps. En aquest punt és bo recordar que el mes de març representa el final de l'estiu i el començament de la tardor austral. Cap a la meitat del camí van apareixent formacions de roca que fan el camí més sinuós, i finalment s'arriba a l'altiplà en el punt anomenat *Eagles Nest* o niu de les àligues. Aquest altiplà alpí és bastant visitat pels australians, si més no per l'interès de pujar al punt més alt del país. Per arribar ací també es pot fer amb un telecadira, de manera que qui no tingui moltes ganes de caminar o físicament no pugui fer esforços excessius pot començar a caminar a partir d'aquesta cota, on les pendents són molt suaus a diferència del camí anterior. També a causa de l'abundància de visitants, especialment en ple d'estiu, pocs anys enrera van decidir instal·lar una estructura metàl·lica que passa mig metre per sobre de part del camí antic, que representa el camí actual i segona part del trajecte anomenat *Kosciusko walk*. D'aquesta manera, minimitzen l'impacte mediambiental i l'erosió. En aquest trajecte s'observen formacions granítiques que afloren entre les herbes que dominen el paisatge alpí. Es troben molts rierols que, a causa de la poca inclinació, formen petits aiguamolls. A mig camí hi ha una plataforma natural que permet veure el Mt. Kosciusko en tota la seva extensió. Es travessa el naixement de l'*Snowy river* o riu de les neus, i s'arriba al punt divisor de la carena que permet veure per primera vegada l'altre vessant, i el llac Cootapatamba d'origen glacial. Des d'aquest punt hi ha una bella vista de bona part de la carena i les valls forestades ja dins de l'Estat de Victòria. El camí arriba al pas de Rawson, i a partir d'ací s'enfila a l'últim turó i volta per darrera per arribar al cim a 2.228 metres.

Ja hem comentat que per qüestions d'orientació aquest país està molt ben organitzat, i els camins dels Parcs Nacionals disposen d'informació no tan sols per a l'orientació sinó també per a la geologia, la flora i la fauna corresponents. De tota manera, existeix un mapa topogràfic a escala 1:50.000 que cobreix la zona amb tot detall,